

[Bente Nielsen]

sessøgende har derfor fået en regulering, der svarer til den, pensionisterne har fået.

Den politik, som er ført af regeringen, har endvidere betydet væsentligt forbedrede økonomiske vilkår for de studerende. Rentefaldet fra ca. 22 til godt 13 pct. betyder for en studerende, der årligt i 5 år låner 20.000 kr., i alt 100.000 kr., at gælden efter studietiden er ca. 18.000 kr. mindre med det nuværende renteniveau sammenlignet med renteniveauet 20 måneder tidligere.

Vi mener, at man burde overveje – også under hensyn til, at renten nu er så langt nede, som den er, og i forventning om, at den vil komme endnu længere ned – om ikke tidspunktet er kommet, hvor man skal overveje en omlægning af uddannelsesstøtten. Det er vor opfattelse, at man gennem en omlægning kunne forbedre uddannelsesstøtten ganske væsentligt, også inden for de allerede eksisterende økonomiske rammer.

Blandt de ting, som bør overvejes i den forbindelse, kan jeg nævne tre. For det første, om der burde lægges øget vægt på lånelementet i forhold til stipendiedelen, for det andet en nyvurdering af forældrefafhængigheden for de 18–21-årige og endelig for det tredje, om man ikke skulle tage større hensyn til studenternes egne indtægtsforhold, når man udregner stipendiebeløbet.

Alice Faber (SF):

Den konservative ordfører var inde på, at dette forslag er mere realistisk end VS' og SFs. Det hedder »realisme«, når man er mere enig med den ene forslagsstiller end med den anden. Jeg vil stadig væk påstå, at det handler om prioritering og ikke om realisme i forhold til det politiske ståsted, man har.

Jeg vil sige om forslaget, at vi gerne vil gå ind for det. Vi mener dog ikke, at det er tilstrækkeligt, jfr. vores forslag, hvad vel er forståeligt, fordi vi mener, at med denne ordning er der stadig væk en gruppe, som ikke tør kaste sig ud i studier på grund af angst for gæld og dårlig økonomi. De tvinges stadig væk ud på arbejdsmarkedet. Det giver igen, som jeg var inde på i min sidste ordførtale, forlængelse af studierne, som bliver årelange, og mange vil også tvinges til at holde op, som det er i dag, på grund af dårlig økonomi og angsten for gælden. Statslånene

bør være rentefrie og ikke bare rentelette, og forhøjelse af lånerammen er vi enige i.

Som sagt kan vi gå ind for forslaget, og vi vil selvfølgelig arbejde positivt med det i udvalget.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Da det radikale venstres ordfører på dette lovforslag, hr. Ole Vig Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hr. Ole Vig Jensens vegne fremføre følgende:

Der er ikke uenighed mellem socialdemokratiet og det radikale venstre om, at vi skal fortsætte virkeliggørelsen af den uddannelsesstøttereform, hvoraf vi indtil nu har gennemført det, man kan kalde første fase. Men socialdemokratiet ved bedre end nogen anden, at det ikke er muligt at lade dette forslag få virkning allerede fra 1. august 1984, idet dette ikke er praktisk gennemførligt. Det er der ingen der har argumenteret bedre for end den tidligere, socialdemokratiske undervisningsminister, fru Dorte Bennedsen. Hertil kommer, at finansloven for 1984 er vedtaget, og den indeholder ikke forøgede bevillinger til, at dette forslag kan fremmes.

Det radikale venstre vil i øvrigt meget gerne medvirke til at forbedre de uddannelsessøgendes økonomiske vilkår, men på hvilken måde og i hvilket omfang afhænger af den samlede politiske tilslutning, der kan bringes til veje med hensyn til omfordeling på en mere hensigtsmæssig og retfærdig måde af de samlede økonomiske midler, som i dag under forskellige former bruges til støtte for de unge.

Pia Kjærsgaard (FP):

Vi tror ikke, det er gået op for socialdemokratiet, at de glade 1960'ere er forbi. Det lovforslag, der her foreligger, og hvorefter man vil forhøje lånerammen fra de nuværende 50 pct. af stipendietildelingen til 100 pct. samt foreslår forhøjelse til 100 pct. af statslånerammen, kunne vi, hvis vi havde mange penge, hvis vi f.eks. var en rig oliestat, nok se velvilligt på. Desværre er det modsatte altså tilfældet, og vi ved også, at vi har nogle meget mørke og dystre forudsigelser for de højtuddannede med hensyn til arbejdsløshed. Allerede for 10 år siden gjorde fremskridtspartiet opmærksom på den pukkel, vi altså har i dag, og sagde, at vi uddanner til ar-